

Sygn. akt I C 712/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Robert Opas
Protokolant:	stażysta Agata Gawicka

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko P. C.

o zapłatę

I. zasądza od P. C. na rzecz M. G. kwotę 184 ,66 zł (sto osiemdziesiąt cztery złote 66/100),

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od P. C. na rzecz M. G. kwotę 1.017 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Robert Opas

Sygn. akt I C 712/18 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 lutego 2018 roku powódka M. G. wniosła o zasądzenie od P. C. kwoty 2.990,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego żądania podniosła, że w dniu 19 maja 2017 roku djei samochód został uszkodzony i w związku z powstała szkoda udzieliła pozwanemu prowadzącemu salon firmowy H. upoważnienia do odebrania wypłaty należnego jej odszkodowania z tytułu szkody. Powódka podniosła, że towarzystwo ubezpieczeniowe przyznało na jej rzecz odszkodowanie i przekazało do rak pozwanego, który jednak wbrew jej żądaniu nie przekazał jej uzyskanych w ten sposób pieniędzy (k.3-6)

Na rozprawie w dniu 8 maja 2018 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że pieniądze uzyskane tytułem odszkodowania zwrócił na rzecz ubezpieczyciela (k.30). w piśmie datowanym na dzień 14 maja 2018 roku pozwany zgłosił zarzut potrącenia kwoty dochodzonej pozwem z kwotą wynikającą z faktury nr (...) z dnia 1 czerwca 2017 roku i w związku z tym o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł, że między stronami doszło do zawarcia umowy, na mocy której powódka zleciła wykonania naprawy pojazdu marki H. (...) nr rej. (...), w związku z zawarciem umowy powódka upoważniła powoda do

naprawy pojazdu oraz reprezentowania powódki względem towarzystwa ubezpieczeniowego w sprawach związanych ze szkodą pojazdu. Jednocześnie powódka zobowiązała się do pokrycia różnicy między kosztami naprawy a uzyskanym odszkodowaniem i udzieliła pozwanemu upoważnienia do wypłaty kwoty odszkodowania na rachunek pozwanego. Pozwany podniósł, że po ustaleniu szkody i przelaniu odszkodowania w kwocie 2.990,29 zł wystawił w dniu 1 czerwca 2017 roku fakturę zaliczkową na kwotę odpowiadającą uzyskanemu odszkodowaniu a w dniu 2 czerwca 2017 roku dokonał zakupu części do pojazdu powódki. Pozwany podniósł, że w dniu 5 czerwca 2017 roku powódka złożyła oświadczenia o „wycofaniu upoważnienia” i zażądała zwrotu uzyskanego odszkodowania na jej rachunek lub na rachunek towarzystwa ubezpieczeniowego. Pozwany podniósł, że mimo wypowiedzenia pełnomocnictwa powódka nie zrezygnowała z naprawy. W dalszej kolejności pozwany podniósł, że dochodzona pozwem kwota została zwrócona na rachunek ubezpieczyciela w związku z tym nie jest biernie legitymowany w tym procesie a ewentualnych roszczeń z tytułu ubezpieczenia powódka powinna dochodzić wobec ubezpieczyciela. (k.33-36).

W piśmie procesowym z dnia 30 maja 2018 roku powódka wniosła o umoczenie postępowania co do należności głównej wobec faktu zapłaty należności głównej i wniosła o zasądzenie kwoty 197,28 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 7 czerwca 2017 roku do dnia 17 maja 2018 roku oraz kosztów procesu. Powódka podniosła, że w dniu 17 maja 2018 roku dochodzona pozwem kwota została wypłacona na jej rachunek przez (...) S.A. (k.37). Na rozprawie w dniu 26 czerwca 2018 roku powódka sprecyzowała, że wniosek o umorzenie postępowania należy rozumieć jako cofnięcie pozwu co do kwoty 2.990,29 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie (k.49).

Postanowieniem z dnia 4 października 2018 roku Sąd umoczył postępowania co do kwot 2.990,29 zł (k.64).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

M. G. jest właścicielką pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...). W dniu 19 maja 2017 roku pojazd ten został uszkodzony na parkingu Galerii (...) w K. przez samochód kierowany przez D. J., który zawarł umowę ubezpieczenia z (...) S.A.

Okoliczności bezsporna

W dniu 27 maja 2017 roku M. G. zawarła z P. C., prowadzącym działalność gospodarczą m. in. w zakresie autoryzowanej stacji obsługi samochodów marki H. ustną umowę powypadkową naprawy samochodu. Jednocześnie M. G. udzieliła P. C. pisemnego upoważnienia do odbioru należnego odszkodowania a także do odbioru oceny technicznej i kalkulacji kosztów naprawy oraz reprezentowania we wszystkich ustaleniach dotyczących zakresu naprawy pojazdu z wyłączeniem szkody całkowitej. M. G. złożyła również pisemne oświadczenie, iż w przypadku powstania różnicy między wysokością przyznanego odszkodowania a kwotą należną z tytułu wykonanej naprawy pojazdu zobowiązuje się do uregulowania należności we własnym zakresie przy czym serwis naprawczy zobowiązał się do poinformowania poszkodowanego o ewentualnych różnicach przed rozpoczęciem naprawy. W treści upoważnienia strony zawarły także klauzule o braku możliwości wycofania upoważnienia bez zgody upoważnionego.

Dowody: zaświadczenie CEiIoDG (k.7), upoważnienie (k.11),

W dniu 31 maja 2017 roku (...) S.A. poinformowała P. C. o przyznaniu odszkodowania w kwocie 2.990,29 zł brutto na podstawie sporządzonego przez ubezpieczyciela kosztorysu a także o przekazaniu kwoty przyznanego odszkodowania na jego rachunek bankowy. W tym samym dniu P. C. dokonał kalkulacji naprawy na kwotę 5.667,89 zł. W dniu 1 czerwca 2017 roku P. C. wystawił fakturę zaliczkową na naprawę pojazdu w kwocie 2.990,29 zł brutto. W dniu 2 czerwca 2017 roku P. C. zamówił niezbędne do naprawy części w h. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Oddział w Polsce. Wartość zamówionych części wyniosła 2.057,95 zł

Dowody: pismo z dnia 31 maja 2017 roku (k.12). faktura zaliczkowa (k.27), szczegóły zamówienia (k.42), kalkulacja naprawy (k.43-44), przyjęcie zewnętrzne (k.46), faktura z dnia 2 czerwca 2017 roku (k.47)

Pismem datowanym na dzień 5 czerwca 2017 roku M. G. wycofała upoważnienie z dnia 27 maja 2017 roku zarzucając niedopełnienie warunków umowy wykonania usługi naprawy ustalonej w terminie wcześniejszym Jednocześnie

powódka wezwała do niezwłocznego zwrotu pieniędzy na swoje konto lub na konto firmy ubezpieczeniowej. W imieniu P. C. w relacjach z M. G. występował jego pracownik – H. F., który w piśmie z dnia 7 czerwca 2017 roku odmówił zwrotu odszkodowania twierdząc, że cały proces likwidacji szkody przebiegał zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami. Pismem z dnia 27 czerwca 2017 roku H. F. poinformował powódkę, że upoważnienie nie zgodnie z jego treścią nie może zostać cofnięte bez zgody upoważnionego a nadto, że do naprawy zostały zamówione części wobec czego nie wyraża zgody na cofnięcie upoważnienia. Nadto H. F. poinformował, że odszkodowanie zostanie zwrócone na rzecz InterRisk TU dopiero w momencie, kiedy zamówione części zostaną wykorzystane przez serwis do naprawy innego pojazdu lub kiedy powódka zabierze zamówione części za zapłatą ich wartości. Powódka ponowiła żądanie wypłaty w piśmie z dnia 6 lipca 2017 roku. Pismem z dnia 14 lipca 2017 roku H. F. zwrócił się do zakładu ubezpieczeniowego z zapytaniem, czy wobec żądania zwrotu odszkodowania przez powódkę zakład ubezpieczeniowy uposażania do wypłaty odszkodowania na rzecz M. G. a także poinformował, że od kwoty odszkodowania zostaną odjęte koszty zwrotu części do dostawcy w kwocie 379,70 zł.

Dowody: pismo z dnia 5 czerwca 2017 roku (k.13). pismo z dnia 6 lipca 2017 roku (k.14-15), pismo z dnia 14 lipca 2017 roku (k.16). pismo z dnia 27 czerwca 2017 roku (k.17). pismo z dnia 7 czerwca 2017 roku (k.18). zeznania H. F. (k.61-62), zeznania P. C. (k.67)

W dniu 25 kwietnia 2018 roku P. C. zwrócił uzyskane z (...) S.A. odszkodowanie w kwocie 2.990,29 zł na rzecz zakładu ubezpieczeniowego a następnie w tym samym dnia dokonał korekty faktury zaliczkowej. W dniu 17 maja 2018 roku kwota odszkodowania w kwocie 2.990,29 zł została przekazana przez towarzystwo ubezpieczeniowe na rzecz M. G.

Dowody: korekta faktury (k.28), dowód wpłaty (k.29).potwierdzenie przelewu (k.38), pismo z dnia 16 maja 2018 roku (k.39),

P. C. wobec stanowiska M. G. ostatecznie nie dokonał naprawy jej pojazdu. Części zamówione u dystrybutora części z przeznaczeniem na naprawę pojazdu powódki zostały wykorzystane do naprawy innych pojazdów.

Dowody: zeznania H. F. (k.61-62)

Sąd Rejonowy zważył co następuje;

Powództwo powódki w znacznej części okazało się zasadne.

Stan faktyczny w znacznej części był niesporny. Poza sporem pozostaje przede wszystkim okoliczność, że doszło do uszkodzenia pojazdu powódki oraz że szkoda była likwidowana z OC sprawcy szkody a za naprawienie szkody była zobowiązana (...) S.A. Okolicznością bezsporną jest również fakt wysokości przyznanego przez zakład ubezpieczeń odszkodowania i fakt oraz data jego przekazania na rzecz P. C.. Okolicznością bezsporną jest również fakt udzielenia P. C. upoważnienia do pobrania kwoty odszkodowania oraz treść tego upoważnienia a także fakt, że zostało ono wypowiedziane. Okoliczności te dodatkowo znajdują potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentów, których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Poza sporem pozostaje również fakt nabycia przez pozwanego części niezbędnych do dokonania naprawy oraz wartość tych części, co zostało udowodnione za podstawą dokumentu zamówienia, przekazania oraz faktur. poza sporem pozostaje również fakt, że ostatecznie nie doszło do naprawy pojazdu powódki w (...) Serwisie (...) prowadzonym przez pozwanego. Wreszcie, niesporne są okoliczności, które zaistniały już w toku niniejszego postępowania a mianowicie fakt i termin zwrotu odszkodowania na rzecz (...) S.A oraz fakt i termin wypłat odszkodowania na rzecz powódki. Okoliczności te zostały udowodnione za pomocą stosownych poleceń przelewu, które również nie były kwestionowane przez porwaną.

Ustaleń na temat treści stosunku prawnego łączącego powódkę z pozwanym Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadka H. F. i zeznania pozwanego P. C.. Zeznania ww osób w zakresie, w jakim dotyczą one kwestii zawarcia przez strony umowy naprawy powypadkowej samochodu będącego własnością powódki Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Zeznania te znajdują bowiem w pełni potwierdzenie w treści upoważnienia, z którego wynika, że powódka zobowiązuje się do pokrycia różnicy między kosztami naprawy a wysokością przyznanego odszkodowania. Zapis ten wyraźnie dowodzi, że

strony zawarły też ustną umowę dotyczącą naprawy samochodu a samo upoważnienie zostało wystawione w związku z tą ustną umową. W oparciu o zaznania wyżej wymienionych osób Sąd ustalił też, że do naprawy ostatecznie nie doszło bowiem powódka wypowiedziała te umowę. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób ustalić, co była przyczyna odstąpienia od umowy przez powódkę, jednak w realiach przedmiotowej sprawy okoliczność ta nie ma znaczenia. Na podstawie zeznań H. F. Sąd ustalił, że części zakupione w celu naprawy samochodu powódki zostały zużyte do naprawy innego pojazdu.

W tej sytuacji spór między stronami koncentruje się co do zagadnień natury prawnej. W pierwszej kolejności należy podnieść, że strony zawarły umowę nienazwaną o naprawę samochodu, której konstrukcja zbliżona jest do umowy o dzieło. Przy okazji tej umowy M. Ł. = G. udzieliła P. C. pełnomocnictwa do dokonywania czynności w toku postępowania likwidacyjnego oraz do pobrania odszkodowania. Należy przy tym zgodzić się ze stanowiskiem powódki, że dokument z k11 należy traktować jako pełnomocnictwo a nie jako inna czynność prawna, w szczególności nie może ona być traktowana jako cesja wierzytelności. Zgodnie z treścią przepisu art. 101 § 1 k.c. pełnomocnictwo może być w każdym czasie odwołane, chyba że mocodawca zrzekł się odwołania pełnomocnictwa z przyczyn uzasadnionych treścią stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa. Zasadą ustaloną w powołanym przepisie jest dopuszczalność odwołania pełnomocnictwa w każdym czasie i z każdej przyczyny. Jako wyjątek dopuszczalny treścią przepisu jest możliwość zrzeczenia się odwołania pełnomocnictwa, z tym że zrzeczenie się możliwości odwołania pełnomocnictwa musi być uzasadnione treścią stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa. W niniejszej sprawie w treści pełnomocnictwa zawarto klauzulę, że nie może być wycofane bez zgody upoważnionego. W ocenie Sądu takie zastrzeżenie jest ważne jedynie wówczas, gdy zgodnie z treścią przepisu jest ono uzasadnione treścią stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa. Tymczasem w niniejszej sprawie treści tego stosunku nie została dokładnie wykazana przez żadną ze stron, żadna ze stron nie wykazała także, że treść tej umowy uzasadniał zastrzeżenie o braku możliwości wypowiedzenia pełnomocnictwa. Mając więc na uwadze okoliczność, że pełnomocnictwo zostało udzielone przez konsumenta a także iż żadna ze stron nie wykazała szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby nieodwołalność pełnomocnictwa Sąd uznał, że pismo pozwanej datowane na dzień 5 czerwca 2017 roku (które niewątpliwie dotarło do adresata, bowiem w piśmie z dnia 6 czerwca 2017 roku H. F. powołuje się na tę okoliczność) doprowadziło do odwołania pełnomocnictwa. Nadto należy podnieść, że z zeznań poznanego oraz świadka H. F. wynika, że umowa dotycząca naprawy samochodu, która była niejako przyczyną udzielenia pełnomocnictwa została wypowiedziana przez powódkę i ostatecznie nie doszło do jej realizacji. Okoliczność taka dodatkowo przemawia za twierdzeniem, że pełnomocnictwo zostało skutecznie odwołane, skoro stosunek prawny będący podstawą pełnomocnictwa przestał strony wiązać. Niezależnie bowiem od tego, w jakim trybie, z jakich okoliczności i z czyjej winy nie doszło do wykonania umowy niesporne między stronami jest to, że napawa samochodu powódki faktycznie nie miała miejsca. W tym miejscu należy wskazać przepis art. 644 k.c., z którego wynika, że dopóki dzieło nie zostało ukończone zamawiający może w każdej chwili od umowy odstąpić. Ostatecznie należy więc przyjąć, że taka właśnie sytuacja miała miejsce w niniejszym przypadku. Innym zagadnieniem jest zapłata ewentualnego wynagrodzenia za dzieło lub odszkodowanie za niewykonanie umowy, o czym będzie mowa w dalszej części rozważań.

Nawet jednak przy założeniu, że pełnomocnictwo nie wygasło z uwagi na brak zgody upoważnionego to należy przyjąć, że pełnomocnik miał obowiązek działać zgodnie z wola mocodawcy. Jednoznaczna wola mocodawcy była zaś taka, żeby uzyskane odszkodowanie zostało natychmiast przekazane na jej rzecz lub zwrócone do zakładu ubezpieczeń. Należy podnieść, że z uwagi na fakt, że stosunek pełnomocnictwa powinno cechować się ze szczególnym zaufaniem między stornami wola mocodawcy jest dla pełnomocnika bezwzględnie wiążąca. poza sporem pozostaje fakt, że aż do dnia 24 kwietnia 2018 roku pełnomocnik czyli P. C. nie wykonał dyspozycji mocodawcy z dnia 5 czerwca 2017 roku. Innymi słowy w oparciu o udzielone pełnomocnictwo niezależnie od skuteczności cofnięcia pełnomocnictwa miał obowiązek przekazać uzyskane odszkodowanie na rzecz powódki lub zwrócić je do zakładu ubezpieczeniowego, wybór jednego z tych świadczeń powódka pozostawiła P. C..

Istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy jest również zgłoszony zarzut potrącenia wynikający z faktu wystawienia faktury zaliczkowej na kwotę 2.990,29 zł. W ocenie Sądu zarzut j jest niezasadny z kilku niezależny od siebie powodów. Po pierwsze wobec korekty faktury zaliczkowej na kwotę 0 zł podstawa do potrącenia ustala najpóźniej z dniem

26 kwietnia 2017 roku. Po drugie podstawą do zgłoszenia zarzutu potrącenia był fakt zawarcia umowy naprawy samochodu. Jak wiadomo do naprawy nie doszło a zatem wierzytelność z tytułu faktury zaliczkowej wobec pozwanej nie powstała a w szczególności pozwany nie wykazał zasadności potrącenia kwoty 2.990,29 zł, skoro z przedstawionych dokumentów wynika że koszt zamówionych części wyniósł 2.057,95 zł. Po trzecie brak jest również podstaw do przyjęcia, żeby istniała wierzytelność z tytułu kosztów jakie poniósł pozwany w związku ze zleconą naprawą. Wprawdzie przepisy art. 742 k.c i 746 § 1 k.c. przewidują możliwość domagania się zwrotu poniesionych wydatków przez przyjmujące zlecenie to jednak w niniejszej sprawie P. C. nie jest uprawniany do żądania zwrotu kosztów zakupu części. Jak wynika z treści upoważnienia z k. 11 zakład naprawczy zobowiązał się do poinformowania poszkodowanego o ewentualnych różnicach między przyznanym odszkodowaniem a kosztami naprawy przed rozpoczęciem naprawy. Zapisu tego nie można rozumieć inaczej niż w ten sposób, że w przypadku istnienia konieczności dopłaty przez zlecającego naprawę należy go przed przystąpieniem naprawy poinformować. Cel takiego zapisu może być tylko taki, żeby umożliwić zlecającemu naprawę podjęcie decyzji o realizacji naprawy. W niniejszej sprawie brak jest dowodu na to, czy powódka została poinformowana o kosztach naprawy, która przecież prawie dwukrotnie przewyższała wysokość przyznanego odszkodowania. Należy przyjąć, że termin „rozpoczęcie naprawy” obejmuje również fakt zamówienia części. Brak jest również podstaw do przyjęcia, że wierzytelność przedstawiona do potrącenia istnieje z tytułu odszkodowania, bowiem jak wynika z zeznań świadka H. F. zamówione części zostały wykorzystane do naprawy innego samochodu. W kontekście wierzytelności przedstawionej do potrącenia należy również podnieść, że w piśmie z dnia 14 lipca 2017 roku kierowanym do zakładu ubezpieczeniowego H. F. wskazuje, że wydatki w rozumieniu art. 742 i 746 §1 k.c. jakie poniósł pozwany wniosły 379,70 zł i obejmują jedynie koszt zwrotu części do dostawcy.

Mając na względzie powyższe rozważania należy podnieść, że zgłoszony zarzut potrącenia nie jest zasadny.

W toku postępowania doszło do zmiany stanu faktycznego polegającego na zwrocie dochodzonej pozewem kwoty na rzecz zakładu ubezpieczeniowego a następnie do wypłaty tej kwoty przez zakład ubezpieczeniowy na rzecz powódki. Okoliczność ta była powodem, dla której powódka cofnęła pozew co do należności głównej a sąd następnie umorzył w tym zakresie postępowanie.. W ocenie Sądu gdyby nie doszło do takiej sytuacji powództwo należałoby uznać za zasadne w pełnym zakresie. Taką sytuację należy traktować równoznacznie z sytuacją, w której dochodzi do spełnienia świadczenia w oku postępowania, mimo że z formalnego punktu widzenia do spełnienia świadczenia doszło z wykorzystaniem podmiotu nie występującego w niniejszej sprawie. W dalszym ciągu powództwo jest jednak częściowo zasadne w zakresie żądanych odsetek za opóźnienie. Należy jednak podnieść, że w ocenie Sadu odsetki są zasadne jedynie za okres od dnia wezwania do zwrotu wypłaty odszkodowania do momentu przekazania żądanej kwoty na rzecz zakładu ubezpieczeniowego tj do dnia 25 kwietnia 2018 roku. Należy bowiem podnieść, że w piśmie z dnia 5 czerwca 2017 roku powódka dała pozwanemu wybór co do sposobu wykonania świadczenia. Mając na względzie powyższe Sąd zasądził odsetki za ten okres w kwocie 184,66 zł i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Z uwagi na fakt, że powództwo okazało się być zasadne a do umorzenia postępowania doszło na skutek zwrotu pieniędzy przez pozwanego na rzecz zakładu ubezpieczeniowego oraz na fakt, że powództwo zostało oddalone jedynie w niewielkim zakresie co do odsetek za okres od dnia 25 kwietnia 2017 roku do dnia 17 maja 2018 roku Sad uznał, że to powódka w całości wygrała sprawę. Mając na względzie powyższe na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. zasądził na jej rzecz zwrot kosztów procesu w kwocie 1.017 zł. Na kwotę tę składa się :

- kwota 100 zł tytułem opłaty od pozwu
- kwota 900 zł tytułem wynagrodzeni pełnomocnika
- kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

SSR Robert Opas

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej.

SSR Robert Opas